

TELEMEDICÍNA - NOVÝ FENOMÉN VE ZDRAVOTNICKÉM ZABEZPEČENÍ VOJSK AČR

V současné době je zdravotnická služba postavena před úkol zabezpečovat vojska AČR a jednotky našich spojenců i mimo území ČR. Předpokladem pro tyto aktivity je vysoká kvalita poskytované LPP, a to na úrovni posledních poznatků soudobé lékařské vědy. Tato podmínka je plně akceptována i v polních podmínkách, a to jak při mírových misích, tak i jiných operacích pod hlavičkou UN nebo NATO. Kvalita LPP je vždy závislá na dokonalé přípravě všech zdravotnických pracovníků vysílaných do mise, ale také na podpoře, kterou dokáže daný stát a armáda svým jednotkám poskytnout. Tato skutečnost platí jak pro vojska obecně, tak i pro jejich součást - zdravotnickou službu. Vzhledem k rozvoji medicínských oborů a nutné specializaci není v silách žádného lékaře integrovat veškeré medicínské poznání a totéž není možné ani u základních specializací. Z uvedených důvodů v míru vždy v praxi funguje systém medicínských konzultací, ať již praktický lékař odesílá pacienta k vyšetření specialistovi, nebo méně zkušený specialista konzultuje u zkušenějšího kolegy. Tato možnost, zcela běžná v mírovém životě, není ale v rámci mírových či jiných misí často uskutečnitelná, ať již pro vzdálenost, nebo protože příslušný specialista není prostě vůbec k dispozici. Proto je snahou mnoha států tento handicap odstranit, a to pomocí tzv. „telemedicíny“. První spojení pomocí této techniky byla uskutečněna mezi VLA v Hradci Králové a Nevadskou státní univerzitou v Reno (USA) v roce 1997. Dalším impulsem byla spolupráce MUDr. Zdenka Klézla, CSc. (subkatedra urgentní medicíny VLA JEP v ÚVN Praha) s britskou zdravotnickou službou a tento směr potvrdila i poslední Mezinárodní konference vojenských farmaceutů, která proběhla v Praze v červnu letošního roku a kde byl této problematice věnován celý jednací den. Své zkušenosti přednášeli odborníci ze zahraničí i z Zdravotnické služby AČR a proběhlo krátké ukázkové spojení s praporním obvazištěm v Bosně.

Série následujících článků si klade za úkol zmapovat současnou situaci v této oblasti ve světě i v ČR a podělit se o první praktické zkušenosti.

V neposlední řadě autoři chtějí poděkovat všem, kteří se na tomto projektu, přípravě spojení a vlastním provozu podíleli a podílejí, a to zejména genmjr Ing. Josefu Dufkovi, pplk. MUDr. Jindřichu Sittovi, pplk. PharmDr. Vítězslavu Fantovi, npor. Ing. Radovanu Pekárkovi, kpt. Ing. Liboru Kratochvílovi, Ing. Petru Vršinskému a mnoha dalším.